

РЕШЕНИЕ

№ 4536

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 11.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Дешев, като разгледа дело номер **3878** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК,вр.с чл.122 от ДОПК и в стадии след отмяна от страна на ВАС на РБ на Решение ,постановено по адм.дело № 6290/2009 година по описа на АССГ и връщане на делото с дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. .

Образувано е по жалба на Б. Г. С. срещу РА№ */29.05.2009 година,потвърден с Решение № 1057803.08.2009 година на Д. на Д.”О.”

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и необоснованост на атакувания ревизионен акт.Твърди се,че неправилно органът по приходите е анализирал приложените писмени доказателства и на тази база необосновано е приел, че получените парични средства от бившия и съпруг представляват СИО, а не имущество, придобито в качеството му на и същите са в режим на разделност,непопадащ в приложното поле на СИО.Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- Б. Г. С. от Г. Д. редовно уведомена при условията на чл.137,ал.7 АПК не се явява Жалбата и на заявените основания се поддържа от адвокат Захаринов, редовно упълномощен. Подробни съображения относно незаконосъобразността на издадения ревизионен акт развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Д. на Д.”Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП-Г.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от Юрисконсулт Испиридонова, редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки. Представителят на С.-прокурор Дешев изразява становище за неоснователност на предявената жалба и моли да бъде оставена без уважение.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Допълнително споразумение за изменение на трудово правоотношение № 92/01.06.2006 година е видно, че Е Д П е назначена на длъжността- инспектор по приходите към ТД на НАП- Г.К, считано от 01.06.2006 година за неопределено време.

От Допълнително споразумение за изменение на трудово правоотношение №63/01.06.2006 година се установява, че Д В Я е назначена на длъжността Началник сектор при ТД на НАП- Г.К, считано от 01.06.2006 година за неопределено време.

С Решение от 02.11.2006 година, постановено по Г.дело № 1257/2006 година по описа на ДРС, е прекратен гражданския брак, сключен на 12.04.1981 година в Г.Д., област К между Б. Г. М и К Д С поради сериозно и непоколебимо взаимно съгласие, утвърдено е постигнатото споразумение между съпрузите относно имуществените отношения / подробно изброени в решението. Решението е влязло в сила на 05.12.2006 година

Със Заповед за възлагане на ревизия №900043/29.01.2009 година, Д В Я на длъжност- Началник сектор” Проверки и ревизии” при ТД на НАП- Г.К възложила да бъде извършена ревизия на Б. Г. С. от Г.Д., определила състава на ревизиращия екип- К Б Стайнова на длъжност инспектор по приходите и ръководител екип и О А А на длъжност- главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху доходите на физическите лица за периода 01.01.2005 година-31.12.2006 година, срока, в който следва да завърши ревизията- до 2 месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия.

Последната е връчена лично на ревизиращия данъчен субект на 03.02.2009 година/ видно от разписката, неразделна част от заповедта, приложена на лист 127 от делото.

На 16.02.2009 година, жалбоподателят депозирал Молба до органа,възложил ревизията,в която посочил ,че по отношение на състава на ревизиращия екип са налице предпоставките за отвод- предвид обстоятелството, че същият ревизиращ екип е участвал при извършване на ревизията на бившия и съпруг.

. С решение за отвод № 90012/18.02.2009 година, органът възложил ревизията- Д В Я – на длъжност- Началник сектор”Проверки и ревизии” при ТД на НАП- Г.К отвела О А А на длъжност главен инспектор по приходите от участието в ревизията ,възложена със Заповед за възлагане на ревизия №900043/29.01.2009 година.

С решение за отвод № 90011/18.02.2009 година, органът, възложил ревизията – Д В Я на длъжност- Началник сектор”Проверки и ревизии” при ТД на НАП-Г.К отвела К Б С от участието в ревизията, възложена на жалбоподателя.

С нова Заповед за възлагане на ревизия № 900073/18.02.2009 година, Д В Я на длъжност- Началник сектор”Проверки и ревизии” при ТД на НАП-Г.К, променила състава на ревизиращия екип и определила нов състав- Е Д П на длъжност инспектор по приходите и ръководител екип и Р К С-на длъжност-старши инспектор по приходите и конкретизирала срока, в който следва да завърши ревизията- 03.04.2009 година.

Новата заповед за възлагане на ревизия е връчена лично на ревизиращия данъчен субект на 24.02.2009 година/ видно от разписката, неразделна част от заповедта ,приложена на лит 135 от делото.

На 24.03.2009 година ,орган по приходите ,включен в състава на ревизиращия екип изготвил до Б. С. Уведомление по реда на чл.124,ал.1 от ДОПК, с което я уведомил ,че основата за облагане по ЗОДФЛ ще бъде определена по реда на чл.122 от ДОПК определил срок за представяне на доказателства и за вземане на становище до 01.04.2009 година.

Уведомлението е връчено лично на жалбоподателя на 25.03.2009 година/ видно от разписката, нераздела част от уведомлението ,приложена на гърба на лист 99 от делото.

На 25.03.2009 година ,органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, с Протокол №173/21.04.2009 година от същата дата присъединили доказателствен материал,

събран в ревизионното производство, завършило с издаването на РА № */17.11.2008 година и РД №800365/17.10.2008 година, свързани с Б. Г. С..

На 17.04.2009 година, органите по приходите ,включени в състава на ревизиращия екип- Е Д П на длъжност- инспектор по приходите и ръководител екип и Р К С- старши инспектор по приходите изготвили Ревизионен доклад № 900073, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗОДФЛ по периоди ,посочени ревизионния доклад

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К900073/21.04.2009 година, органът, възложил ревизията- Д В Я на длъжност- Началник сектор”Проверки и ревизии”определила Е Д П на длъжност инспектор по приходите за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на Б. С..

Ревизионният доклад е връчен лично срещу подпис на ревизирувания данъчен субект на 08.05.2009 година/ видно от разписката ,неразделна част от ревизионния доклад.

Със Заповед №22/18.05.2009 година на Изпълнителен Д. на НАП- Г.С. Д В Я е назначена за държавен служител на длъжността Началник сектор в ТД на НАП- Г.К, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 33/19.05.2009 година на Изпълнителен Д. на НАП- Г.С. Е Д П е назначена за държавен служител на длъжността инспектор по приходите към ТД на НАП- Г.К, считано от 01.06.2009 година.

На 22.05.2009 година,жалбоподателят депозирал писмено възражение срещу съставения ревизионен доклад, в което подробно посочил несъгласието с предложението за установяване.

На 29.05.2009 година,Е Д П на длъжност- инспектор по приходите издала обжалвания Ревизионен акт №*, с който установила задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗОДФЛ.

Ревизионният акт е връчен лично срещу подпис на ревизирувания данъчен субект на 04.06.2009 година.

Срещу издадения ревизионен акт С. депозирала жалба до Д. на Д.”О.” на 17.06.2009 година, а последният с Решение № 1057/03.08.2009 година потвърдил обжалвания ревизионен акт.

При първоначалното разглеждане на делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на въпросите ,поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си.

По делото е назначена, изслушана е и неоспорена от страните допълнителна съдебно-счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице и дало отговор и на поставената допълнителна задача.

Разпитан в съдебно заседание експертът заявява ,че поддържа и допълнителното заключение.

По делото пред настоящата инстанция оглед дадените задължителни указания от ВАС на РБ в отменителното му решение е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза.

В заключението си вещото лице дава подробен отговор на въпросите , поставени му като задача. Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява,че поддържа заключението си.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузив ния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да

извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залежали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

В Разпоредбата на чл.122 от ДОПК са визирани особените правила при ревизия при особени случаи, като законодателят изрично е изброил обстоятелствата, при наличието на които, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на алинея втора на чл.122 основа, едно измежду които е и наличие на данни за укриване доходи и приходи. Наред с визираните в ДОПК особени правила,ревизионният акт следва да отговаря и на останалите , визирани в разпоредбата на чл.160 от ДОПК реквизити.

Обжалваният Ревизионен акт №*/29.05.2009 година,е издаден от компетентен орган- това е инспектор по приходите и ръководител екип при ТД на НАП- Г.К Е Д П,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния Д. на НАП Г.К-Началник сектор” Проверки и ревизии” в Д.”ДОК” на ТД на НАП- Г.К – Д В Я със Заповед №К900073/21.04.2009 година е определила за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Наред с това между страните няма спор, а и от събраните по делото доказателства се установява, че лицето Е Д П е заемала длъжността-Инспектор по приходите към ТД на НАП- Г.К.Отново между страните няма спор, а и от доказателствата по делото се установява, че лицето Д В Я заема длъжността- Началник сектор”Проверки и ревизии” в Д.”ДОК на ТД на НАП- Г.К.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията,извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му,разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби на ДОПК- от възлагането на ревизията до издаването му, в това число и органът по приходите е уведомил изрично ревизирания данъчен субект, че ревизията му ще бъде извършена по реда на чл.122 от ДОПК. При издаването на ревизионния акт,органът по приходите е спазил и материално правните разпоредби на ЗОДФЛ/ отм/.

За разлика от обикновеното ревизионно производство, където установеното с ревизионния акт задължение подлежи на общо основание на доказване, тук при ревизията при особени случаи, законодателят изрично е предвидил, че при ревизиите по реда на чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в ревизионния акт, се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122 е подкрепено от събраните доказателства.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства е установено, че ревизионното производство е започнало по повод извършена ревизия на бившия съпруг на жалбоподателя-Крил С в качеството му на , приключила с влязъл в сила Ревизионен акт № */17.11.2008 година ,с който е установено, че разходите на семейството на жалбоподателя и на съпруга и към този момент надвишават получените доходи със сумата от 44664.08 лева и е налице несъответствие между получените доходи и извършените разходи на семейството.Предвид обстоятелството, че тази сума е СИО е разделна по равно между съпрузите-. по 22 332.04 лева за всеки един от тях и именно това е основата за облагане на съпруга и, респективно на това и основа за облагане на жалбоподателя. Ревизионният акт на съпруга поради необжалването му е влязъл в сила и е приобщен към настоящото ревизионно производство с Протокол за присъединяване. От събраните в хода на ревизионното производство доказателства е видно ,че паричните средства на жалбоподателя в настоящото производство/ декларираните от самата С. са в размер на 37655 лева към 01.01.2005 година. От представеното

разяснение от самата жалбоподателка е видно, че семейните финанси са съхранявани именно от нея, като парите са съхранявани на определено място извън банки в Щатски долара, Германски марки, Български лева и златни украшения, като част от парите са съхранявани на срочни влогове с цел по-голяма лихва, а преди срива на банките около 1997 година, българските левове са обърнати във валута с цел да се избегне обезценяването им. От приложените по делото от страна на жалбоподателя с твърдение за нови доказателства банкови бордера, спестовни книжки, договори за сейфове и доказателства за продажба на недвижими имоти и движими вещи се установява безспорно, че вещите са продадени, влоговете и банковите сейфове са изтеглени, съответно освободени далеч преди 01.01.2005 година, като не се представиха никакви доказателства къде са съхранявани изтеглените суми до началото на процесния период - 01.01.2005 година. Наред с това, твърдението на жалбоподателя, че към началото на процесния период е имала спестени пари, само по себе си не може да обуслови наличие на такива, още повече, че посоченият от нея доход е в началото на 2005 година, а според представените доказателства - паричните средства са придобити преди 01.07.1999 година и не са засегнати от Закона за деноминация на лева в сила към посочената дата. Наред с това, доказателствата, представени от жалбоподателя, изобщо не са били представени в хода на ревизионното производство на съпруга и, приключило с влязъл в сила ревизионен акт и въпросът за доказаността на средствата на семейството на жалбоподателя е решен с влязъл в сила акт. От заключението по назначената в настоящото съдебно производство съдебно счетоводна експертиза отново е посочено като налична сума в началото на периода 01.01.2005 година 37655 лева за съпруга - налични към тази дата 187 000 лева/, като в хода на ревизионното производство на съпруга, същият е декларирал, че тези суми -187 000 лева е от влог на негово име и е СИО. Съдът не кредитира заключението на вещото лице изготвило съдебно-счетоводната експертиза пред настоящата инстанция в частта, в която твърди, че тези средства са вложени от него в и „К, защото вещото лице не дава отговор на въпроса какъв е произходът на тази сума и от къде се е появила, още повече, че самият съпруг К С е декларира изрично в Декларация, че те са придобити от влог, а не от търговската му дейност в качеството и като съдружник в „К”. ООД. С оглед на това, предвид приложените по делото доказателства, не може да намери приложение Тълкувателно решение № 2/27.12.2001 година по Г.дело 2/2001 година на ОСГК на ВКС, защото тези суми не са придобити от името на едноличния търговец в това му качество, а са в резултат на влог, който безспорно към тази дата е бил в режим на СИО/ към тази дата бракът между съпрузите не е бил прекратен. За да се приеме, че тази сума от 187 000 лева е била придобита от едноличния търговец в това му качество, то следва да се ангажират надлежни писмени доказателства, установяващи този факт - хипотеза, която в случая не е налице, да не говорим, че самият съпруг К С е декларирал изрично, че тази сума е от влог-негов личен/, но вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити през време на брака са СИО, независимо от това на чие име са придобити/. Що се касае до заключението на вещото лице, изготвило първоначалната експертиза, то в действителност в него е отразен недостиг на парични средства, но това вещо лице е изготвило заключението си като е извършило съпоставка между приходите и разходите в годишен аспект, а не съпоставка между приходи и разходи, извършена към датата на извършване на разхода, за да може да се прецени дали лицето е имало достатъчно парични средства за да извърши разхода, и ако лицето е получило парични средства след датата на извършване на разхода, но в рамките на ревизиорния период, то тези суми следва да се имат предвид за покриване на последващи разходи през същата година, тъй като не са били налични и постъпили към датата на текущия разход, и не е възможно същите да са послужили за покриването му. Наред с това, от заключението на вещото лице се установява, че е налице еднаквост по отношение на паричните потоци на жалбоподателя и на съпруга и К С и установеният недостиг и единственото разминаване се дължи на различния подход на отчитане на приходите и разходите, извършено от вещото лице и от ревизиорния екип. Обстоятелството, че в ревизионния акт е посочена сумата от 155

000 лева като приходи на лицето, само по себе си не води до неизгоден за страната факт, още повече, че тази сума е посочена и като разходи на лицето и със същата сума не се коригира крайният резултат, сочещ на укрити доходи. Представените в хода на настоящото производство спестовни книжки и банкови бордера на К С доказват само и единствено, че същият е изтеглил определени суми във валута през 1996 година, но не доказват къде ги е съхранявал от момента на изтеглянето им до началото на процесния период-01.01.2005 година. Фактът, че съпругът К С е заявил, че сумите по цитираните спестовни книжки са съхранявани от съпругата му, като част от парите са съхранявани в банкови сейфове по договори от 12.09.1996 година и 14.02.2000 година, а други са внесени и възстановявани в и от притежаваните от него търговски предприятия- едноличен търговец и „К”ООД, сам по себе си не може да доведе до наличие на доказателства, обуславящи мястото на съхранение на средствата на жалбоподателя, още повече, че договорите за банковите трезори са изтекли съответно на 12.01.1997 година и на 13.02.2001 година, като от този момент не е ясно къде е съхранявана тази наличност след изтеглянето- липсват доказателства в тази насока. Наред с това не се представиха и доказателства за внасянето и изтеглянето на паричните средства в и от търговските предприятия на С за периода до 31.12.2004 година, както и доказателства, че валутата, изтеглена от С е била внесена в наетите трезори и изобщо дали в тях е съхранявана изтеглената валута или други ценности, липсват и доказателства по отношение на представената Спестовна книжка на дъщерята -З С. и изтеглените от нея суми в лева през 1994 година, 1995 година и 1996 година къде са съхранявани. Средствата са изтеглени в лева и при липса на доказателства за обмяната им във валута към датата на влизане в сила на Закона за деноминация на лева-01.07.1999 година, сочените от жалбоподателя 15 8018 лева са станали съответно само 158 лева след девалвацията на лева. Наред с това, сочените от жалбоподателя суми като изтеглени от спестовната книжка на дъщерята З С. се разминават от представената спестовна книжка- жалбоподателят твърди, че на 30.06.1994 година са изтеглени 60000 лева, а според данните от книжката са изтеглени само 6000 лева, на 07.06.1996 година според С. са изтеглени 28 018 лева, а според данните от книжката- 20000 лева, като не се представиха и доказателства за разполагаемостта към 01.01.2005 година с претендираните средства от продажбата на лек автомобил и апартамент, още повече, че паричните средства, посочени като изтеглени от спестовните книжки са изтеглени преди това около 10 години и без да са представени годни доказателства за тяхното съхранение не може да се направи извод, че същите са били налични към дата 01.01.2005 година, да не говорим, че е изминал един период приблизително от 10 години преди това. Жалбоподателят не представи доказателства и то надлежни такива, сочещи, че съпругът и К С е спестил сумата от 187 230.16 лева като начално салдо към 01.01.2005 година. Според заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза пред настоящата инстанция, цитираната сума представлява вноски от С в търговските му предприятия ”К С” и „К”ООД направени до 31.12.2004 година и отчетени като постъпление в касата на съответното предприятие по сметка 501 Каса в лева и като задължение към вносителя собственик на предприятието К С по сметка 493- Разчети със собствениците. Тази сметка отчита получените/ представени парични средства от и на собствениците, като по дебитата на сметката се отчитат вземанията на предприятието към собствениците, а по кредита на сметката се отчитат задълженията на предприятието към собствениците. От заключението на вещото лице се установява само, че е проверен хронологичният регистър на счетоводна сметка 493, а регистрите по сметка 501 и 503 не са проверени и не е установено колко са наличните парични средства за предприятието, отчитани по тези сметки към дата 01.01.2005 година. Следва да се има предвид, че за да може К С да е покривал вноските на паричните средства в предприятието му ”К С” и „К”ООД през 2005 и 2006 година с паричните средства, които до 31.12.2004 година е внесъл в същите предприятия е необходимо вече внесените в касите на дружеството и средства за покриване на разходите им до 31.12.2004 година да бъдат възстановени на собственика от касова наличност на фирмата, за да може той в по-късен момент отново да ги внесе в касата на фирмите за покриване на разходи. От събраните

доказателства е установено че през 2005 година К С е внесъл в касите на "К С" и "К" ООД на 05.01.2005 година, на 01.03.2005 година на 11.05.2005 година, а е изтеглил от касата парични средства в размер на 155000 лева на 31.12.2005 година. Наред с това от представената декларация от К С е видно ,че от общо декларираните от него 187 000 лева само 7000 лева в началото на ревизирия данъчен период 01.01.2005 година са съхранявани в касите на предприятията му, при което не е възможно декларираните средства да се изтеглени от тези каси, а останалата част от спестяванията към 01.01.2005 година- от 187 000 лева, били лична влогова сметка на С в Банка ДСК, но доказателства в тази насока не са представени. Наред с това началното салдо на разполагаемите парични средства на С към дата 01.01.2005 година е определено с влязъл в сила ревизионен акт от 17.11.2008 година и на практика е недопустимо да се преизчислява паричният баланс ,респективно на това да не се зачита стабилитетът на влязъл в сила ревизионен акт. С оглед на това отчитайки ,че по делото не се съдържат доказателства, установяващи извършени разходи от страна на семейството на жалбоподателя различни от обичайните разходи за живот на едно двучленно семейство, липсата на спестявания към 01.01.2005 година, съвсем законосъобразно органът по приходите е определил данъчната основа за облагане на С. за 2005 година по реда на чл.35 от ЗОДФЛ в размер на 23477.60 лева и определил дължим данък по ЗОДФЛ за тази процесна година в размер на 5094.60 лева ведно с лихвата за забава в размер на 2 210.79 лева, а за 2006 година- данъчна основа за облагане в размер на 31 994,10 лева- данък в размер на 6395.20 лева и лихва в размер на 1922.98 лева, тъй като жалбоподателят е местно лице по смисъла на чл.4 от ЗОДФЛ/отме/ поради наличие на укрити и недекларирани доходи.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалби подателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 762.48 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-С. град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА Б. Г. С. срещу РА№ */29.05.2009 година , потвърден с Решение № 1057803.08.2009 година на Д. на Д."О."

ОСЪЖДА Б. Г. С. ОТ Г.С. ДА ЗАПЛАТИ НА Д. НА Д."О." ПРИ ЦУ НА НАП-Г.С. ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 762.48 ЛЕВА.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: